

Confirmatio et augmentatio statutorum civitatis ac insulae Curzulae, tempore Marsilij Georgij comitis facta.

Zatim odmah imamo ovu rečenicu:

Sancti spiritus adsit nobis gratia. Anno domini MCCLXV. Indictione VIII. die XIII. intrante mensis aprilis.

Tekst počinje pjesmom, u kojoj se opisuju djela Marsilija Zorzi. Iza pjesme se nalazi ugovor između Marsilija Zorzi i Korčulana, u kojem Korčulani priznaju njega svojim knezom. Iza ugovora dolazi sam statut, koji nije u originalu razdijeljen na poglavlja, već ga je njegov izdavač Hanel razdijelio na 53 poglavlja. Tokom

historico-juridica Slavorum meridionalium. Stariju redakciju izdao je Hanel na osnovi Ljubičeva prijepisa i Hormayrova izdanja, a noviju na osnovi Kaporova kodeksa i mletačkog izdanja.

Spomenut ću neka djela, koja su se pozabavila korčulanskim statutom. Dr. Gustav Wenzel: Beiträge zur Quellenkunde der dalmatinischen Rechtsgeschichte im Mittelalter (Archiv für Kunde österreichischer Geschichts-Quellen, 1849 p. 1—76, 1850 p. 509—581, 1851 p. 361—422; u prvom dijelu bavi se pisac statutom mljetskim i lastovskim, a Korčulu spominje samo mimogred, dok je drugi i treći posvećen isključivo pravnom životu na Korčuli). V. I.: Regime e Statuto municipale di Curzola (Osservatore dalmato g. 1851 u više brojeva). Hanel je u uvodu svog izdanja pisao o statutu, a sa bibliografskog gledišta njime se pozabavio dr. Ivan Strohal u djelu: Statuti primorskih gradova i općina. Bibliografski nacrt. Zagreb 1911. U posljednje doba napisao je ruski pravni historik A. V. Solovjev raspravu o korčulanskom statutu pod naslovom Древнѣйшій судебникъ югозападныхъ Славянъ (izašlo u Труды IV. Съѣзда Рускихъ Академическихъ Организаций за границей. Часть I. godine 1929.).

Solovjev se je ponovo osvrnuo na korčulanski statut na str. III. uvoda u izdanju dubrovačkog Liber Omnium Reformationum civitatis (Istorisko-pravni spomenici knjiga I, Srpske kraljevske akademije, Beograd 1936). Ostoić u svojem Compendio spominje rukopisno djelo franjevca Marina Grego (1721. do 1791.) La critica allo Statuto curzolano, ali na žalost do njega nijesam mogao doći. Osim ovih djela, koja su isključivo, ili bar pojedina njihova poglavlja, posvećena korčulanskom statutu, o njemu se pisalo ponešto i u ostalim raznim člancima i djelima o Korčuli, a izvjesnu su mu pažnju posvetili razni učenjaci u svojim djelima o dalmatinskoj pravnoj povijesti i pojedinim njezinim područjima. Tako se dosta njim pozabavio Alexander von Reutz u djelu Verfassung und Rechts-Zustand der dalmatinischen Küsten-Städte und Inseln im Mittel-Alter. Dorpat 1841. Često ga spominje i citira i Vladimir Mažuranić u svojim Prinosima za hrvatski pravno-povjestni rječnik. Razne njegove odredbe spominje i dr. Fr. Madirazza u djelu Storia e costituzione dei comuni dalmati, Split 1911. Nekoliko zanimljivih opazaka o njemu iznijeli su V. Bogišić i K. Jireček u uvodu Akademijina izdanja dubrovačkog statuta (Zagreb 1904 na str. XXI i XXII) i Karlo Kadlec u uvodu Akademijina izdanja bračkog statuta (Zagreb 1926 na str. VIII—X, XII). O nasljednom pravu u korčulanskom statutu pisao je dr. Fr. Spevec u raspravi Oporuka u statutu korčulanskom i spljetskom (Mjesečnik pravnčkog društva u Zagrebu XV — g. 1889). I Šufraj se u svojem djelu Die dalmatinische Privaturkunde (Sitzungsberichte der kaiserlichen Akademie der Wissenschaften. Philosophisch-historische Klasse CXLVII. Band) također na nekim mjestima osvrće na korčulanski statut. U ovoj bilješci spomenuo sam najvažnija djela, kojima sam se poslužio. Ima inače i dosta drugih djela o dalmatinskoj i uopće hrvatskoj pravnoj povijesti, do kojih nijesam mogao doći, a koja bi mi možda bila dobro poslužila.